

Arrest

nr. 203 517 van 4 mei 2018
in de zaak RvV x / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 30 april 2018 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 23 april 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 mei 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VAN ROSSEM, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 22 april 2018 werd verzoeker aangetroffen in illegaal verblijf. Hij werd gehoord en vulde een vragenlijst in. Het administratief dossier bevat een administratief verslag van de vreemdelingencontrole en een proces-verbaal.

Op 23 april 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies), aan verzoeker ter kennis gebracht op dezelfde dag. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, die verklaart te heten(1):

naam: O.

voornaam: F.

geboortedatum: 01.06.1979

geboorteplaats: Assin Fosu

nationaliteit: Ghana

In voorkomend geval, ALIAS:

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikelen van de wet van 15 december 1980

betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of

vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum of verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

Ten laste van betrokkene werd in 2012 twee maal pv opgesteld wegens informatica bedrog en oplichting met internet (pv nrs ...).

In 2016 werd door de politie ten laste van betrokkene een pv opgesteld wgens bezit van drugs (pv nr ...) en op 22.04.2018 werd oor de politie van Antwerpen een pv opgesteld wgens aanmatiging van naam (pv nr ...).

Gezien het winstgevend en bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Risico op onderduiken:

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft zich reeds niet aan de verwijderingsmaatregelen van 08.10.2012, 19.08.2014 en 20.06.2016 gehouden.

Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Er wordt geen termijn van één tot zeven dagen toegekend, nu de vreemdeling, na een bevel om het grondgebied te verlaten, niet vrijwillig vertrokken is, waardoor kan verwacht worden dat een termijn van minder dan zeven dagen hem evenmin zal aanzetten om vrijwillig te vertrekken.

Een dwangverwijdering is proportioneel. Geen termijn wordt, gelet op wat voorafgaat, toegekend.

Betrokkene verklaart dat hij in België een echtgenote en vijf kinderen met legaal verblijf heeft (slechts het jongste kind, geboren in 2013 is een gemeenschappelijk kind). Betrokkenes recht op gezinshereniging werd echter reeds in 2012 ingetrokken omdat niet meer voldaan was aan de voorwaarden van artikel 10 van de wet van 15.12.1980. Bij de verwerping van het verzoek tot nietigverklaring van deze intrekking alsook het bevel om het grondgebied te verlaten dat ermee gepaard ging, oordeelde de RVV dat deze beslissingen niet disproportioneel waren; dat de private belangen van betrokkene niet zwaarder zouden moeten doorwegen dan het algemeen belang en het nastreven van een stringente verblijfswetgeving; dat betrokkene niet aantoonde dat een gezinsleven met zijn echtgenote niet mogelijk zou zijn in Ghana. Zelfs indien betrokkene alsnog in aanmerking zou komen voor een gezinshereniging op basis van artikel 10 van de wet van 15.12.1980, toont hij niet aan dat er bijzondere omstandigheden zijn die het onmogelijk maken voor hem om deze aanvraag in te dienen vanuit Ghana.

Een gedwongen verwijdering houdt geen absoluut verbod in om het Belgisch grondgebied binnen te komen en er te verblijven, betrokkene dient evenwel te voldoen aan de door de Vreemdelingenwet opgelegde binnenkomst- en verblijfsvereisten (zie ook R.v.St. nr.170.806 dd. 04.05.2007, R.v.V. nr. 4.070 dd. 27.11.2007).

Een schending van artikel 8 EVRM kan dan ook niet worden aangenomen.

Betrokkene verklaart dat hij last heeft van een hoge bloeddruk.

Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

Betrokkene verklaart verder in het hoorrecht dat er geen reden is waarom hij niet zou kunnen terugkeren naar Ghana.

We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoonde. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in Ghana een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Een grondiger onderzoek van artikel 3 en 8 EVRM zal plaatsvinden in het gesloten centrum, waarna een nieuwe beslissing genomen zal worden. Tegen deze beslissing kan een beroep worden ingediend, alvorens de gedwongen verwijderingsmaatregel effectief uit te voeren.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar

de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet.

Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden.

Betrokkene kwam op 29.07.2011 naar België in het bezit van een visum D in het kader van zijn legaal in België verblijvende echtgenote (A. L.). Op 24.11.2011 werd hij in het bezit gesteld van een A kaart, maar reeds op 08.10.2012 werd zijn verblijfsrecht ingetrokken op basis van artikel 11§2 van de vreemdelingenwet, omdat niet meer voldaan werd aan de voorwaarden van artikel 10 van de vreemdelingenwet, met name het beschikken (voor zijn echtgenote) over stabiele regelmatige en voldoende bestaansmiddelen om in de eigen behoeften en deze van familieleden te voorzien. Deze beslissing (bijlage 14ter) werd op 07.11.2012 aan betrokkene betekend met een bevel om het grondgebied te verlaten geldig 30 dagen. Betrokkene werd daarbij door de stad Antwerpen geïnformeerd over de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en over de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek, in het kader van de procedure voorzien in de omzendbrief van 10 juni 2011 betreffende de bevoegdheden van de Burgemeester in het kader van de verwijdering van een onderdaan van een derde land (Belgisch Staatsblad 16 juni 2011).

Een schorsend verzoek tot nietigverklaring van deze beslissing werd op 18.03.2013 verworpen door de RVV. Bij de verwerping van het verzoek tot nietigverklaring van deze intrekking alsook het bevel om het grondgebied te verlaten dat ermee gepaard ging, oordeelde de RVV dat deze beslissingen niet disproportioneel waren; dat de private belangen van betrokkene niet zwaarder zouden moeten doorwegen dan het algemeen belang en het nastreven van een stringente verblijfswetgeving; dat betrokkene niet aantoonde dat een gezinsleven met zijn echtgenote niet mogelijk zou zijn in Ghana.

Betrokkene gaf echter geen gehoor aan dit bevel en werd op 18.08.2014 aangehouden door de FGP Antwerpen. Die dag werd hem opnieuw een bevel betekend om uiterlijk op 26.08.2014 het grondgebied te verlaten. Betrokkene werd daarbij dan de hand van een Sefor brochure opnieuw geïnformeerd over de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en over de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek,

Opnieuw gaf betrokkene geen gevolg aan deze beslissing en op 20.06.2016 werd hij aangehouden door de politie van Antwerpen waarna hem nogmaals een bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend. Betrokkene weigerde nog steeds aan de terugkeerverplichting te voldoen en werd op 22.04.2018 opnieuw aangehouden door de politie van Antwerpen, waarna hij trachtte zich te identificeren aan de

hand van de SIS kaart van een andere persoon. Voor deze feiten werd een pv wegens aanmatiging van naam opgesteld (pv nr ...).

Betrokkene heeft eerder tijdens zijn verblijf in België ook niet nagelaten de openbare orde te schenden. Ten laste van betrokkene werd in 2012 twee maal pv opgesteld wegens informatica bedrog en oplichting met internet (pv nrs ...). In 2016 werd door de politie ten laste van betrokkene een pv opgesteld wegens bezit van drugs (pv nr ...). Gezien het winstgevend en bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene is nu opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf. Hij weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Betrokkene verklaart in het hoorrecht dat hij in België een echtgenote en vijf kinderen met legaal verblijf heeft (slechts het jongste kind, geboren in 2013 is een gemeenschappelijk kind). Betrokkenes recht op gezinshereniging werd echter reeds in 2012 ingetrokken omdat niet meer voldaan was aan de voorwaarden van artikel 10 van de wet van 15.12.1980. Bij de verwerping van het verzoek tot nietigverklaring van deze intrekking alsook het bevel om het grondgebied te verlaten dat ermee gepaard ging, oordeelde de RvV dat deze beslissingen niet disproportioneel waren; dat de private belangen van betrokkene niet zwaarder zouden moeten doorwegen dan het algemeen belang en het nastreven van een stringente verblijfswetgeving; dat betrokkene niet aantoont dat een gezinsleven met zijn echtgenote niet mogelijk zou zijn in Ghana. Zelfs indien betrokkene alsnog in aanmerking zou komen voor een gezinshereniging op basis van artikel 10 van de wet van 15.12.1980, toont hij niet aan dat er bijzondere omstandigheden zijn die het onmogelijk maken voor hem om deze aanvraag in te dienen vanuit Ghana. Een gedwongen verwijdering houdt geen absoluut verbod in om het Belgisch grondgebied binnen te komen en er te verblijven, betrokkene dient evenwel te voldoen aan de door de Vreemdelingenwet opgelegde binnenkomst- en verblijfsvereisten (zie ook R.v.St. nr.170.806 dd. 04.05.2007, R.v.V. nr. 4.070 dd. 27.11.2007).

Een schending van artikel 8 EVRM kan dan ook niet worden aangenomen.

Betrokkene verklaart dat hij last heeft van een hoge bloeddruk.

Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

Betrokkene verklaart verder in het hoorrecht dat er geen reden is waarom hij niet zou kunnen terugkeren naar Ghana.

We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoont. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in Ghana een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Een grondiger onderzoek van artikel 3 en 8 EVRM zal plaatsvinden in het gesloten centrum, waarna een nieuwe beslissing genomen zal worden. Tegen deze beslissing kan een beroep worden ingediend, alvorens de gedwongen verwijderingsmaatregel effectief uit te voeren.

Vasthouding

(...)"

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kan de vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van artikel 7, tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen. In zoverre de vordering ook gericht is tegen de beslissing tot vrijheidsberoving, moet worden vastgesteld dat de Raad ter zake geen rechtsmacht heeft en de vordering in die mate onontvankelijk is.

3. Over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

3.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

3.2.1. De wettelijke bepaling

Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

3.2.2. De toepassing van de wettelijke bepaling

In casu bevindt verzoeker zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de vreemdelingenwet. In dit geval wordt het uiterst dringend karakter van de vordering wettelijk vermoed. Het uiterst dringende karakter van de vordering staat *in casu* vast en wordt niet betwist door verweerder.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

3.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

3.3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Overeenkomstig het voormelde artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onder “middel” wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

3.3.2. De toepassing van deze voorwaarde

In het enige middel voert verzoeker de schending aan 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het zorgvuldigheids-en redelijkheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van het Internationaal Verdrag betreffende de Rechten van het Kind.

Verzoeker betoogt onder meer dat op geen enkele manier blijkt dat zijn dossier grondig is onderzocht alvorens de beslissing is genomen, integendeel zelfs want men stelt dat het onderzoek nog moet geleverd worden. Een eventuele terugkeer van verzoeker naar Ghana kan wel degelijk een schending uitmaken van artikel 8 van het EVRM. Verzoeker meent ook dat er geen grondige belangenafweging is gebeurd. Het zorgvuldigheidsbeginsel wordt geschonden door geen rekening te houden met alle elementen en het geheel van elementen in dit dossier. Verzoeker citeert het motief in de bestreden beslissing *“Een grondiger onderzoek van artikel 3 en 8 EVRM zal plaatsvinden in het gesloten centrum, waarna een nieuwe beslissing genomen zal worden. Tegen deze beslissing kan een beroep worden ingediend, alvorens de gedwongen verwijderingsmaatregel effectief uit te voeren.”* Verwerende partij dient voorafgaandelijk aan een welbepaalde beslissing een grondig, individueel en zorgvuldig onderzoek te doen. *In casu* kan daarvan geen sprake zijn gelet op de eigen bewoordingen en motivering in de bestreden beslissing.

Bespreking

Verzoeker voert in essentie aan dat verwerende partij heeft nagelaten een grondig onderzoek te verrichten van zijn situatie in het licht van de artikelen 3 en 8 van het EVRM.

De Raad dient samen met verzoeker vast te stellen dat in de bestreden beslissing letterlijk het volgende kan worden gelezen: *“Een grondiger onderzoek van artikel 3 en 8 EVRM zal plaatsvinden in het gesloten centrum, waarna een nieuwe beslissing genomen zal worden”*.

Ter terechtzitting stelt de raadsman van verwerende partij dat uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat wel degelijk een grondig onderzoek heeft plaatsgevonden in het licht van de artikelen 3 en 8 van het EVRM. Dat er uitgebreid is gemotiveerd over het gezinsleven van verzoeker en zijn medisch element; dat er ook een belangenafweging is gemaakt; dat verzoeker vooraf gehoord is en een vragenlijst heeft ingevuld en dat er geen nieuwe elementen zijn aangebracht die een verder onderzoek van die artikelen noodzaken. Op de vraag van de voorzitter of het geciteerd motief dan een materiële misslag betreft antwoordt de raadsman van verwerende partij dat het geen materiële misslag betreft en dat er inderdaad nog een beslissing zal volgen.

De Raad kan bijgevolg niet anders dan verzoeker volgen in zijn betoog dat de artikelen 3 en 8 van het EVRM niet zorgvuldig zijn onderzocht nu in de bestreden beslissing wordt bevestigd dat een grondig onderzoek nog volgt. Het verweer in de nota en ter terechtzitting kan hieraan geen afbreuk doen. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te schorsen. Dienvolgens dringt zich geen bespreking op van de overige onderdelen van het middel.

Het middel is ernstig voor zover de schending wordt opgeworpen van de artikelen 3 en 8 van het EVRM en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Aan de tweede cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

3.4. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Over de interpretatie van deze wettelijke voorwaarde

Verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat een summiere uiteenzetting kan worden geacht in overeenstemming te zijn met de bepalingen van artikel 39/82, §2, eerste lid van de vreemdelingenwet en van artikel 32, 2° van het PR RvV, indien het moeilijk te herstellen ernstig nadeel evident is, dat wil zeggen wanneer geen redelijk denkend mens het kan betwisten en dus ook, wanneer de verwerende partij, wier recht op tegenspraak de voormelde wets- en verordeningsbepalingen mede beogen te vrijwaren, onmiddellijk inziet om welk nadeel het gaat en zij wat dat betreft de uiteenzetting van de verzoekende partij kan beantwoorden (cf. RvS 1 december 1992, nr. 41.247). Dit geldt des te meer indien de toepassing van deze vereiste op een overdreven restrictieve of formalistische wijze tot gevolg zou hebben dat de verzoekende partij, in hoofde van wie de Raad in deze stand van het geding prima

facie een verdedigbare grief gegrond op het EVRM heeft vastgesteld, niet het op grond van artikel 13 van het EVRM vereiste passende herstel kan verkrijgen.

De beoordeling van deze voorwaarde

Verzoeker verwijst naar de uiteenzetting onder het middel.

Verzoeker kan gelet op de bespreking van zijn grieven betreffende de artikelen 3 en 8 van het EVRM worden gevolgd in zijn betoog dat de onmiddellijke uitvoering van de bestreden beslissing hem een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel dreigt te berokkenen. Het verweer in de nota kan hieraan geen afbreuk doen.

Aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is voldaan.

4. Aangezien werd voldaan aan de cumulatieve schorsingsvoorwaarden, wordt de bestreden beslissing geschorst.

5. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 23 april 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier mei tweeduizend achttien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. H. CALIKOGLU,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

H. CALIKOGLU

N. MOONEN